

degørelse er gået fra 824.000 til 813.000. Og det skyldes så, forstår jeg, nogle tekniske filierier her og der. Men jeg erindrer bare en meget markant valgannonce fra partiet Venstre, hvor Venstre glædede og frydede sig over, at der var kommet flere offentligt ansatte, og på den baggrund jo anbefalede, at man skulle stemme på partiet Venstre.

Hvis det nu viser sig, at det rigtige tal er, at der er et faldende antal beskæftigede i den offentlige sektor, har Venstre og statsministeren jo ikke rigtig grund til at fryde og glæde sig så meget, som man havde dengang, hvor man indrykkede annoncen. For at komme op i samme gode humør, som hr. Villy Søvndal og andre også skulle op i, vil statsministeren så fylde op, sådan at vi får alle de her offentligt ansatte, så vi kan få fyldt alle de her arbejdsopgaver godt ud?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er sådan, at vi i modsætning til Socialdemokraterne altså ikke måler alt efter, om der nu er en vækst i antallet af ansatte eller en vækst på et bestemt udgiftsområde. Vi måler det meget mere efter, hvad der kommer ud af det: Er det, der kommer ud af det, godt, eller er det, der kommer ud af det, ikke så godt? Og hvis det ikke er så godt, skal det gøres bedre, og hvis det er godt, glæder vi os over det.

Kl. 21.30

Det, vi gjorde, dengang, var at videregive det officielle tal, Danmarks Statistik havde oplyst, og det videregav vi sådan set nøgternt uden hverken at lægge glæde eller sorg i det, men som en konstatering. Og det siger jeg, fordi det jo ikke var alle i mit bagland, der var så glade for oplysningen om, at der ifølge Danmarks Statistik faktisk havde været en sådan vækst på 14.000, men vi syntes, det var almindelig folkeoplysning at videregive det tal, som Danmarks Statistik havde oplyst.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det er vel sådan, at mens vi bliver rigere og rigere, bruger vi forholdsvis mindre på de ældre, på de syge og på børnene, altså på det offentlige forbrug. Og det er jo rent faktisk også det, der er meningen med regeringens politik. Det var det, finansministeren meget præcist udtrykte sidste år i december ved finanslovforhandlingen, nemlig at man skulle bruge en mindre andel på de områder. Og det er vel derfor, vi har de proble-

mer, som vi kan se i dag. Vi kan jo rent faktisk se i Økonomisk Redegørelse fra 2004-2006, at den del af bruttonationalproduktet, man bruger på det offentlige forbrug, falder med 1 pct.; vi bruger altså en mindre andel. Og det er vel egentlig det – ud over alle de mange tal, som statsministeren har slynget om sig med her i dag og siger vi ikke skal måle så meget efter osv. – det drejer sig om, at vi bruger en mindre andel, og derfor bliver det værre og værre med, hvad vi kan levere i det offentlige.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen det er jo simpelt hen ikke rigtigt. Kendsgerningen er altså, at det offentlige forbrug i dag er 21 mia. kr. højere, end det var, da vi overtog regeringsansvaret, og det har selvfølgelig også betydet, at man har kunnet bevilge flere penge til forskellige velfærdsgoder.

Vi har det sådan i regeringen, at vi glæder os over, at der også har været en pæn vækst i det private forbrug, og at koblingen af økonomisk fremgang og dermed lønfremgang og skatteletelse har betydet, at sådan en gennemsnitsfamilie har fået 19.000 kr. mere til rådighed til sig selv i denne regeringstid. Det tillader vi os at glæde os over. Vi under faktisk danske familier den stigning i deres rådighedsbeløb.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Statsministeren gør sig jo umage for at svare uden om det spørgsmål, jeg stiller, altså at vi bruger en mindre andel af det, vi producerer, til det offentlige forbrug, og at den andel altså er faldende på bare 2 år med 1 pct. af bruttonationalproduktet; det kan man se af regeringens økonomiske oversigt. Og det, som finansministeren sagde sidste år i december, var, at det lige præcis er meningen med regeringens politik, at vi skal bruge en mindre andel til de gamle, til de syge og til børnene. Det synes jeg sådan set bare statsministeren stille og roligt skulle indrømme; men det er jo ikke sikkert, man gør det her sidst på aftenen, der blev jo heller ikke indrømmet meget ved syvtiden i morges, da vi havde det første møde. Men prøv alligevel at indrømme, at det her er virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men det er jo en sær form for logik, som hr. Jens Peter Verner giver udtryk for. Det er,